

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1657

§. 101. Dixit autem Iesvs ad eos qui venerunt ad se Principes Sacerdotum
& Magistratus templi, & Seniores. v. 52.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

sciendi, protinus miserus, malum voluit oblinere, & ad se læsum accessit ut sanaret, quod & fecit, tangendo. Vnde maior apparet istorum latronum cæcitas, qui sanantem miraculose vulnera inimicorum suorum, captivarunt.

O Dulcissime! & amantissime agne! quam mitis es in hostes tuos, quam magnus es in obedientia patris, in omnibus voluntatem eius respiciens! Quam promptè te offers in victimam, pro me ingrato peccatore, & ego in minima occasione patientiæ, quomodo refugio calicem, quem mihi præbes! quam sum passionatus! quam turbulentus! mordeo, clamo, vulnero; fac me igitur mitem erga quoscunque & da verum erga te amorem & plenam resignationem in voluntatem tuam, ut finam omnia que emendare non possum, donec iudicaturus venias sæculum.

§. 100. *Es cum tetigisset auriculam eius sanauit eum. v. 51.*

Viden, quare dixerit Dominus. *Vsque huc*: nimirum ad se auriculam & læsum voluit adduci, ut tangendo miraculose sanaret. O incomprehensibilis mansuetudo! ô admiranda benignitas! ô humilitas ineffabilis! & Domini in ferocem inimicum suum amor! Quis iam ultra lachrymas colligere posset: tam ineffabilem Christi, erga impiè captiuam se, & inimicè tractantem, & dirè vincientem inimicum, attendens benignitatem? Quid dicam? nimis bonus es, bone IESV, non est iste mos hominum. Natura ipsa, docet se conseruare, defendere; & in defensione sua etiam occidere aggredientes, & occidere volentes. Tu autem eos non modo occidere non vis, sed & læsos sanare, & vitam eis felicem donare! Quid hoc ipsum beneficium humanam superat naturam: venerat seruus, ut comprehenderet IESVM; venerat, ut iusto mortem inferret, ipse nec hostem patitur est vulnerari, & vulneratum inimicum, ipse sanauit. Obstupescite homines.

§. 101. *Dixit autem IESVS ad eos qui venerunt ad se Principes Sacerdotum & Magistratus templi, & Seniores. v. 52.*

Ergo iuxta huius Euangelistæ sententiam, non solum cohors militum secuta est Iudam ad capiendum IESVM in horto, sed & ipsi principes aliqui Sacerdotum, & Magistratus templi, & Seniores, cum ministris eorum, ædentes desiderio perdendi Christum, stimulis inuidiæ & vindictæ dudum agitati, ut prospicerent, ne quæ fraus subesset in eius discipulo Iuda, aut negligentia & torpor in milite; & in casu aliquo improviso eundem anti-

maturi, nisi forte admissos à Principibus loquatur, quasi ad principales eorum, ut scire sit, præsentibus qui tamen erant absentes.

Obeccati & impij: quid opus erat, ut tam frequenti numero veniretis capere & eum ligare, qui se vltro, manibus vestris, ut ouem offerre est paratus? certe nesciebatis plane, vti vestra in ipsum satisfaceretis malitia, & quibus probis & cruciatibus in eum delæueretis, ideo ita recorditer proceditis, non agenda faciendo, & facienda omittendo, ista plane est potestas & modus proprius Dæmoniorum, qui vos in ductore vestro Iuda nunc regit & subigit.

§. 102. *Quasi ad latronem existis cum gladijs & fustibus. v. 52.*

Ac si diceret: latronis officium est nocere & latitare: ego vero nemini nocui, sed plures sanavi, & in synagogis semper docui: ergo stultè facitis cum gladijs & fustibus me quærendo: & quæso, quando me cum armis incedentem vidistis? vel audistis. Vnde ergo contra inermem cum armis venistis? non videtis, vos irrationabili modo procedere, & consequenter inuvalida esse, quæ attentatis?

Vide nunc anima mea tuum dilectum, cuius capus aurum optimum, qui pacitur inter lilia, in cuius labijs diffusa est gratia, nec vlla vnquam in eius manibus inuenta est iniquitas. Ecce, ut nunc gladijs fustibusque conquiritur & impetitur: ac si in omnibus deliquisset, nihilque esset atrocitatis vel pœnæ, quod in caput eius innoxium conuerti non debeat. Haud dubie & vitis erat ad manum Tribuni, more Romano, qua si opus, vti falsa ipse falsus Tribunus vitem nostram veram feriret, perstringeretque, ut fructum in tempore suo profertret vberius. Dic igitur anima Deo devota, & clama: ego, ego, quæ peccaui, Hic autem quid fecit! en me, quam quæritis, quæ furtum commisi, quæ rapui, quæ in cælum & terram peccaui. hic autem nihil maligne fecit.

§. 103. *Cum quotidie vobiscum fuerim in templo. v. 53.*

Hoc quotidie, si de tota vita Christi intelligi debet, vti que pro frequenter accipiendum est de synagogis: si vero de proximior, ante captiuitatem tempore, sensus sit, propriissime est explicandum de templo Ierosolymitano, in quo & die Dominica præcedente triumphali inuectus pompa, adfuit, & die lunæ, & die martis illius Hebdomadæ, in qua est captus. Mira res! aduerte hic, ô Christiane, verba illa, & obserua, ô Dei Sacerdos, vbi Christus quotidie fuerit: non in caupona, non in venatione, vel aucupio, vel domo lusoria, sed in templo

M

Chri: